

Bewust single maar ongewild kinderloos

door Danni Kloostermans

'Als ik zeg dat ik bewust single ben, zie ik vaak al een frons. Verkondig ik vervolgens dat ik ongewild kinderloos ben ...'

Wendy Louise is inmiddels de vruchtbare jaren voorbij, maar kijkt toch meewarig voor zich uit zodra haar kinderwens ter sprake komt. Na de zoveelste teleurstellende relatie, staakte zij rond haar drieëndertigste verjaardag de zoektocht naar de ideale man. Helaas verdween haar kinderwens hierdoor niet. Nu die wens nooit meer in vervulling gaat, mag zij hier niet over klagen. Vindt de maatschappij.

Buitenland

'Op mijn eenentwintigste vertrok ik naar Spanje. Ik had toen net een relatie van drie jaar achter de rug en wilde even 'los'. Achteraf gezien bleek die eerste relatie de langste relatie die ik ooit zou hebben.' Wendy Louise lacht.

Zij lacht vaak en oprecht. Tegenover mij zit een gelukkig mens, dat zie je zo. Maar zodra ze over het moederschap begint te praten, trekt er een schaduw over haar gezicht. 'Uiteindelijk ben ik zeven jaar in Spanje gebleven. De tijd van mijn leven. Bijna mijn totale twintiger jaren bracht ik in Spanje door; keihard werken en nog harder feesten. Af en toe verliefd, maar nooit lang genoeg op een plek om de relatie een kans te geven. Terug in Nederland waren al mijn vriendinnen wel verder gegaan. Ik had praktisch alle bruiloften gemist en kreeg de ene na de andere uitnodiging voor een babyshower.'

Date-vijver

'Uiteraard dook ik in de date-vijver. Al ging dat niet eenvoudig. Na een carrière van zeven jaar in het Spaanse toerisme, ging ik werken in het Amsterdamse

Opmerkingen als 'Ik ken iemand die op haar vierenvestigste nog een kind heeft gekregen' waren vaak het eerste dat ik hoorde als ik over mijn vervlogen kinderwens sprak. Lief bedoeld, maar zo'n doodoener.' Wendy lacht weer, dit keer niet van harte. 'Ik kon me ontzettend opwinden over die opmerkingen, maar ik wist toen nog niet wat ik nu allemaal naar mijn hoofd geslingerd krijg.'

Eigen schuld, geen dikke bult

'Een man hoef ik echt niet meer. Ik heb wel vriendjes, af en toe zelfs voor een langere periode, maar trouwen of samenwonen, nee dat hoeft van mij niet meer. 'Hij' ontbreekt namelijk niet in mijn leven. Ik heb geweldig werk, leuke vrienden en woon inmiddels met mijn zus samen. Zij is wel getrouwd geweest, maar heeft ook geen kinderen. Dus na haar scheiding zijn we gezellig samen gaan wonen. Ideaal. Alleenstaande vriendinnen klagen over eenzaamheid. Ik heb me nooit 'zielig alleen' gevoeld, integendeel, ik omarm mijn status als 'bewust single'. Maar als je dat dus vertelt aan vreemden,

hotelwezen. Een mooie wereld, maar weer niet ideaal voor een langdurige relatie. Het opbouwen van een romantische relatie wordt behoorlijk tegengewerkt door avond-, nacht- en weekenddiensten, kan ik je vertellen.'

Veertig

Aan een tafeltje naast ons neemt een vrouw plaats. De kinderwagen parkeert ze tussen ons in. Wendy gluurde in de wagen en glimlacht.

'Ik knipperde drie keer met mijn ogen en ik was veertig,' vervolgt zij. 'Ik had al eerder besloten dat het moederschap er voor mij niet meer inzat, maar als je dan zo'n beladen leeftijd bereikt, hakt het erin.

op een verjaardag bijvoorbeeld, en je geeft tegelijkertijd aan wél verdriet te hebben om je kinderloosheid, zijn de rapen gaar. Je ziet er toch goed uit, waarom heb je dan geen man gevonden? Je zal wel te kieskeurig zijn? Het komt zeker door die carrière van je? Alleen maar werken en geen tijd om een man te vinden?'

Wendy pauzeert even en neemt een grote slok van haar wijntje. Wanneer ze mij weer aankijkt, zie ik dat haar ogen waterig zijn. 'Een vader van een vriendin riep eens tijdens een verjaardag 'Eigen schuld, geen dikke bult!' waarop alle aanwezigen bulderden van het lachen.

Verwerking door schrijven

Om haar verdriet te verwerken, ging Wendy schrijven. Met tussenpozen, werkte ze zeven jaar lang aan de roman 'Ik wil jou(w) baby!'.

Gebaseerd op een levensechte wens

'Ik schreef een boek over het leven dat ik had willen leiden. Gebaseerd op mijn kinderwens, maar met een reusachtige knipoog'.

De titel doet al zoiets vermoeden. Had Wendy toch stiekem wel een man in haar leven gewild?

'Er is slechts een man in mijn leven, die ik als de vader van mijn kind had gewild. Met hem in gedachten, schreef ik. In het boek vertrekt de hoofdpersoon naar Mallorca, waar ze zwanger van hem probeert te raken.

Ik heb serieus een jaar lang rondgelopen met dit idee. Hem wilde ik niet, maar wel zijn baby. Middenin het schrijfproces, werd onze relatie in real-life plots intiëmer, we werden zelfs verliefd. Twee werelden liepen door elkaar heen, waardoor ik de bezem haalde door het boek. Ik veranderde de titel en voegde het romantische aspect tussen de twee hoofdpersonages toe.'

Baby

Het boek is autobiografischer dan ik dacht. 'Klopt,' vervolgt Wendy als ik hiernaar vraag, 'stukje bij beetje stopte ik er steeds meer van mezelf in. De ziekenhuiscène, wanneer er een vrouw met baby naast Sara plaatsneemt en zij in huilen uitbarst? Honderd procent waargebeurd. Dat deed ik net al een stuk beter, toch?' grapt Wendy, wijzend naar de kinderwagen naast haar.

'Het schrijven heeft mij geholpen. Ik heb gehuild, tot snot aan toe, maar ook ontzettend gelachen tijdens het schrijven. Veel lezers voelen die emoties. Mijn missie

is dus dubbel geslaagd: ik heb alles een plekje gegeven en mijn boek laat mensen voelen, op wat voor manier dan ook'.

Op mijn vraag of Wendy nu écht over de kinderwens heen is, lacht zij: 'Ja, compleet. Ik noem mijn boek op social media 'mijn baby' en dat is het in zekere zin ook: een vrucht van een zeven jaar durende bevalling.'

[Meer over het boek](#)